

DECIZIA NR.197

Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor, a fost sesizată de către Direcția Regională Vamală Brașov privind soluționarea contestației depusă de către petenta X.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de control ale Autorității Naționale a Vămirilor, Direcției Regionale Vamale Brașov - Serviciul de Supraveghere Vamală Brașov în Procesul Verbal de control prin care a fost stabilită în sarcina petentei o datorie vamală ce constă în :

- taxe vamale,
- TVA,
- dobânzi
- penalități

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicat.

Prin adresa nr.271294/11.07.2006 Ministerul Finanțelor Publice-Direcția Generală de Legislație Impozite Indirecte comunica punctul de vedere în speta al Comisiei Fiscale Centrale, astfel încât în temeiul prevederilor art.183 alin.(3) din O.G. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală a finanțelor publice Brașov, Biroul de soluționare a contestațiilor urmează să se investească cu soluționarea pe fond a contestației.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea contestației.

În petenta X, contestă măsurile stabilite de organele de control ale Autorității Naționale a Vămirilor, Direcției Regionale Vamale Brașov - Serviciul de Supraveghere Vamală Brașov în Procesul Verbal de control prin care a fost stabilită în sarcina petentei datorie vamală considerând-o nelegală.

Petenta susține în contestație că Legea 133/1999 avea aplicabilitate la data importului că nu există datorie vamală, neexistând datorie vamală nu există nici posibilitatea calculării penalităților și dobânzilor.

Petenta consideră că nu este răspunzătoare pentru diferențele de taxe calculate și nici pentru dobânzile și penalitățile calculate în procesul verbal de control, motivând că, culpa aparține Autorității vamale și serviciilor de vămuire care au acordat scutirea de taxe, întrucât aceasta este abilitată să verifice legalitatea tuturor operațiunilor și să stabilească cuantumul real al taxelor aferente datorate.

Față de cele de mai sus prezentate petenta concluzionează că Procesul Verbal de control înregistrat la Direcția Regională Vamală Brașov este lovit de nulitate absolută pentru că face aplicabilitatea unor texte de lege ce sunt abrogate, fapt pentru care solicită admiterea contestației și suspendarea executării procesului verbal.

II. Prin Procesul Verbal de control înregistrat la Direcția Regională Vamală Brașov, a fost stabilită datorie vamală pentru petenta X urmare a controlului ulterior efectuat asupra Declarației vamale de import și DVI din 8.08.2000.

Din Procesul verbal de control rezultă că petenta X a importat un număr de 256 piese pentru tocătorul Weima din care 164 buc. cuțite, 82 buc.șuruburi pentru cuțite, 2 buc. contracuțite, 1 buc. sită și 10 buc. șuruburi pentru contracuțite conform facturii externe din 08.06.2000 cu DVI din 17.07.2000 pentru o parte din bunurile importate societatea a beneficiat eronat de facilitățile prevăzute de Legea 133/1999, privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii cu modificările ulterioare.

Cu DVI din 17.07.2000 și DVI din 17.07.2000 societatea a importat bunuri pentru care s-a născut o datorie vamală în conformitate cu art. 65, 66, 67, 72, 141 și 144 coroborat cu art.148 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României în sumă totală de 42.190 lei .

III. Având în vedere constatările organelor de control, susținerile petentei, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

În fapt, Petenta X a fost titulara unor operațiuni vamale de import, pentru care a depus Declarațiile vamale din 17.07.2000 și din 08.08.2000 la Biroul vamal Brașov.

Bunurile care au făcut obiectul declarațiilor vamale de mai sus au beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale în baza art.22 din Legea nr.133/1999, privind întreprinderile mici și mijlocii și scutirea de la plata TVA care la data importului erau abrogate.

1.Referitor la drepturile de import datorate de către petenta.

Prin procesul verbal de control din 13.07.2005 organele de inspecție vamală din cadrul Direcției Regionale Vamală Brașov urmare a controlului ulterior efectuat asupra importurilor efectuate de către societate cu DVI din 17.07.2000 și DVI din 08.08.2000, au constatat că pe baza declarațiilor pe propria răspundere depuse, societatea a beneficiat în mod eronat de facilitățile prevăzute de Legea nr.133/1999, respectiv de scutire de la plata drepturilor vamale solicitate în temeiul prevederilor art.22 din Legea nr.133/1999.

Organele de control din cadrul DRV Brașov au avut în vedere prevederile art.2 din OUG nr.215/30.12.1999 privind modificarea și completarea unor reglementări la TVA, publicată în MO nr.694/30.12.1999 prin care s-a abrogat art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.Măsura a fost menținută și prin OUG nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată publicată în MO nr.113/15.03.2000, care la art.37 prevede ca :

”sunt și raman abrogate:art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii”.

Petenta contestă constatările organului de control susținând că la data efectuării operațiunilor de import, respectiv 17.07.2000 și 08.08.2000 beneficiază de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

Cauza supusă soluționării D.G.F.P.Brașov este de a stabili dacă societatea datorează drepturi de import în condițiile în care la data de 01.01.2000, data intrării în vigoare a OUG nr.215/30.12.1999, privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la TVA s-a abrogat art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 iar

importul aferent caruia petenta a beneficiat de facilitatile vamale oferite de Legea 133/1999 s-a realizat in perioada iulie - august 2000

Fata de cele aratate se constata ca petenta nu beneficiaza d facilitatile pr vazute de Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii pe perioada 17.07.-08.08.2000 acestea nefiind in vigoare la data importului din urmatoarele motive:

-art.22 si 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intreprinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinzatorilor mici si mijlocii au fost abrogate prin OUG 215/30.12.1999 privind modificarea si completarea unor reglementari referitoare la TVA.

-Legea nr.24/2000 privind Normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normativa publicata in MO nr.139/31.03.2000 precizeaza la art.60 alin.(3):

“Abrogarea unei dispozitii sau a unui act normtiv are totdeauna caracter definitiv.Nu este admis ca prin abrogara unui act de abrogare anterior sa se repuna in vigoare actul normativ initial”.

Avand in vedere prevederile legale mentionate anterior se constata ca abrogarea art.22 si 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea intrpreinzatorilor privati pentru infiintarea si dezvoltarea intreprinderilor mici si mijlocii prevazuta de art.2 din OUG nr.215/30.12.1999 are caracter definitiv incepand cu 01.01.2000 astfel incat sustinerea petentei conform careia importurile efectuate in perioada iulie- august 2000 beneficiaza de facilitatile oferite de art.22 din Legea nr.133/1999 sunt neintemeiate.

In speta prin adresa 27009/02.08.2005 a fost solicitat punctul de vedere Ministerului Finantelor Publice.

Acelasi punct de vedere a fost transmis si de Ministerul Finantelor Publice- Directia Generala Legislatie Impozite Indirecte prin adresa nr.271294/271527/271980/11.07.2006 inregistrata la noi sub nr.27650/17.07.2006, urmare a adreselor noastre nr.27009/2005 si nr.27009/18652/2006 prin care s-a solicitat punctul de vedere in speta, astfel se precizeaza”facilitatile abrogate prin OUG 17/2000 nu mai puteau fi repuse in vigoare prin Legea 76/2000 Legea bugetului, intrucit o asemenea procedura este interzisa de Legea 24/2000 privind Normele de etica legislativa.”

Cu privire la obligatile de plata stabilite de organele din cadrul DRV Brasov drepturi de import cu titlu de taxe vamale si TVA precizam:

Organele vamale au constatat o incadrare eronata in pozitia tarifara a urmatoarelor importuri cu DVI din 17.07.2000.

Astfel pentru 256 piese pentru tocatorul marca Weima incadrate la codul tarifar x care cuprinde 164 bucati cutite, 82 bucati suruburi pentru cutite, 2 bucati contracutite, 1 bucata sita si 10 bucati suruburi pentru contracutite, organele vamale au constatat o incadrare tarifara eronata, ele trebuind sa fie cuprinse la codurile tarifare y cutite si 7318.15.90.000 suruburi care nu indeplineau conditiile pentru a beneficia de facilitatile oferite de Legea 133/1999, intrucit conform art.22 beneficiau de scutire taxe vamale doar masinile , instalatiile, echipamentele industriale importate in vederea dezvoltari activitati proprii de productie si servicii.

Astfel s-a constatat incalcarea prevederilor art.65, 66, 67, si 72 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României.

În drept art. 65, 66, 67, și 72 din Legea 141/1997 privind Codul vamal al României precizează:

ART. 65

Taxele vamale de import se determină pe baza Tarifului vamal de import al României, care se aprobă prin lege.

ART. 66

(1) Tariful vamal de import al României se elaborează pe baza nomenclurii combinate a mărfurilor.

ART. 67

(1) Taxele vamale aplicabile sunt cele prevăzute la data înregistrării declarației vamale de import.

ART. 72

Regulile generale și notele explicative de interpretare a nomenclurii mărfurilor prevăzute în Tariful vamal de import al României sunt cele din Convenția internațională a Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, încheiată la Bruxelles la 14 iunie 1983, la care România este parte.

Pentru importurile realizate cu DVI din 17.07.2000 și DVI din 08.08.2000 petenta datorează drepturi de import reprezentând taxe vamale și TVA în temeiul prevederilor art.141 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României care precizează:

“(1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerarea parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

(3) Poate fi debitor vamal, solidar cu titularul declarației vamale acceptate și înregistrate, și persoana care, din culpă, a furnizat date nereale, înscrise în acea declarație, ce au determinat stabilirea incorectă a datoriei vamale.”

De asemenea art.144 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României precizează:

*“(1) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri:
b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate;”*

Declarația vamală în temeiul căreia petentul a beneficiat de scutirile la plata a obligațiilor vamale este o declarație pe propria răspundere.În drept, art.40 din H.G. 626/1997 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României precizează:

“ART. 40

Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentanții acestora are valoarea unei declarații pe proprie răspundere a acestuia în ceea ce privește:

a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;

- b) *autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;*
- c) *plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.*”

În temeiul art.61 alin.(1) și (3) din Legea nr.141 privind Codul vamal al României controlul ulterior se exercită pe o perioadă de 5 ani de la data acordată de vamă, autoritatea vamală luând măsuri de încasare în situația încălcării reglementărilor vamale datorită unor date cuprinse în declarația vamală.

Cu privire la stabilirea obligației vamale, art.148 alin.(1) din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal precizează:

“(1)Cuantumul drepturilor de import se stabilesc pe baza elementelor de taxare din momentul nasterii datoriei vamale.”

Intrucit bunurile importate nu beneficiază de scutire la plata taxelor vamale, în conformitate cu prevederile art.13 lit.e) din OUG 17/2000 privind TVA au fost stabilite obligații de plată reprezentând TVA în suma de 10.911 lei .

În speta obligația vamală s-a născut la data depunerii la organele vamale a DVI din 17.07.2000 și DVI din 08.08.2000.

Pentru considerentele arătate și având în vedere prevederile OUG 215/30.12.1999 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la TVA, care abrogă art.22 și 25 din Legea nr.133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, art.37 din OUG 17/2000 privind TVA, art.60 alin.3 din -Legea nr.24/2000 privind Normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative al cărui conținut a fost enunțat mai sus se reține că petenta a beneficiat în mod nelegal, pe baza declarațiilor pe proprie răspundere, de facilitățile oferite de Legea 133/1999, după data abrogării acesteia, iar organul de control în mod legal a stabilit în sarcina petentei taxe vamale și TVA în conformitate cu art. 65, 66, 67, 72, 141 coroborat cu art.148 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, astfel încât urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere.

Referitor la susținerile petentei conform cărora societatea a beneficiat de scutirea datoriei vamale conform normelor legale aplicabile la acea dată, precizăm că încadrarea tarifara a bunurilor importate cu DVI din 17.07.2000 a fost eronată, cutitele și suruburile importate neincadrându-se în categoria mașinii, utilajele și echipamente industriale în vederea dezvoltării activității de producție, iar prevederile Legii 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii, nu erau în vigoare la data importului.

Invocarea nulității procesului verbal din 13.07.2005 pe motiv că OUG 17/2000 privind TVA a fost abrogată prin Legea 345/2002 privind TVA este neîntemeiată întrucât la data importului respectiv în perioada iulie-august 2000, OUG 17/2000 era în vigoare, iar pentru determinarea obligațiilor vamale au fost aplicate prevederile legale în vigoare la data importului.

2.Referitor la dobânzile aferente drepturilor de import penalitățile aferente drepturilor de import precizăm următoarele:

Datoria vamală a luat naștere la data depunerii declarațiilor vamale de import cu DVI din 17.07.2000 și DVI din 08.08.2000 astfel încât aceasta reprezintă data de scadență a obligațiilor vamale stabilite suplimentar.

Dobânzile și penalitățile s-au determinat de la data scadenței debitului respectiv data înregistrării declarației vamale de import până la data controlului.

În drept art.115 și 120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat precizează:

Art.115

“(1) Dobanzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobanzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv;”

Art.120

“(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Stabilirea dobânzilor aferente taxelor vamale și penalităților aferente taxelor vamale, dobânzilor aferente TVA și penalităților aferente TVA se reține ca stabilirea acestora reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul și conform principiului de drept accessoriiurmează principalul petenta datorând taxe vamale și debitul de natură TVA, ea datorează dobânzi de întârziere și penalități aferente astfel încât urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația petentei și pentru acest capăt de cerere.

3.Referitor la solicitarea petentei de suspendare a executării actului administrativ fiscal:

Cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P.Brașov -Biroul de soluționare a contestațiilor se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru acest capăt de cerere, în condițiile în care decizia pentru soluționarea pe fond a contestației a fost emisă iar suspendarea dăinuie până la soluționarea căii administrative de atac.

În fapt, prin cererea formulată petenta solicită suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, fără să aducă argumente temeinice privind existența unei îndoieli puternice asupra legalității actului atacat și fără să prezinte documente în susținerea acestei cereri.

În drept, în art.185 din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se precizează:

“(1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal.

(2) Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului.”

De asemenea pct.11.9 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, precizează :

“11.9. În toate cazurile, suspendarea executării actului administrativ fiscal dăinuie până la soluționarea căii administrative de atac, chiar dacă pentru a se pronunța organul de soluționare a emis anterior o decizie de suspendare a soluționării contestației, urmând ca procedura să fie reluată după încetarea motivului care a determinat suspendarea soluționării cauzei.”

Având în vedere prevederile legale aplicabile în speță, faptul că petenta nu aduce argumente temeinice în susținerea cauzei iar procedura de suspendare a executării actelor administrative atacate dăinuie până la soluționarea contestației în calea administrativă de atac, în conformitate cu prevederile pct.11.9 din OMF nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, urmează ca solicitarea petentei pentru acest capăt de cerere să fie respinsă ca rămasă fără obiect.

Având în vedere cele reținute incuprinsul deciziei și în temeiul art.186 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat, se :

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de către către petenta X pentru :

- taxe vamale,
- TVA,
- dobânzi aferente.
- penalități aferente

2. Respingerea ca rămasă fără obiect a contestației cu privire la suspendarea executării procesului verbal până la soluționarea contestației cale administrativă de atac.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Brașov în termen prevăzut de Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.